

REDAKTIE:

MARK LANKVELD, JOHNNY
CUPPERS, WENDY SEESING,
NIENKE KRABENBORG,
TANJA HUIJINK, STEFAN
BEERTEN, HUUB WOPEREIS.
FREE LANCE,
"DE BOEZEMVRIENDEN",
MADDY HULSHOF

CONTACT:

HUUB WOPEREIS
H.WOPEREIS@CHELLO.NL
06 - 12844614

VORMGEVING:

CHRIS NIJHOF / ROMEO DELTA

10

INHOUD

P03 HET IS NIET WAT JE LEEST...
P09 RKZVC : D3G : KAMPIOEN
P10 RKZVC E2
P12 PROFIELSCHETS
P14 SCHIJNEND BLIJE MENSEN

Zo af en toe roept er iemand wat en wordt zo iets door velen herhaald, totdat iedereen er na een tijdje in gaat geloven. Zo had je in de jaren tachtig de 'zure regen'. Door vervuiling was de regen zuur geworden, waardoor complete bossen het loodje dreigden te leggen. Er waren zelfs wetenschappers die ervan overtuigd waren dat het proces niet meer te stoppen was. Politici namen de uitspraken over en al snel was iedereen er van overtuigd dat ons een ramp boven het hoofd hing. In 2010 verscheen echter een rapport waarin stond dat de hoeveelheid zure regen de afgelopen 30 jaar met 50% is afgenomen. Was ingrijpen van de mens hier de bet aan, of had de natuur een oplossing gevonden? Feit is dat sindsdien niemand het nog over 'zure regen' heeft.

Eind 1999 hadden we ook zo iets. De 'millennium bug'. Computers zouden op 1-1-2000 massaal crashen, vanwege de verkorte datumnotatie die gemeengoed was in oudere computers. Om ruimte te sparen werden data niet als 8 cijferige notitie, (01-01-1999) maar als 6 cijferige notitie (01-01-99) in computerprogramma's gebruikt. En na '99 komt '00, oftewel computers zouden massaal denken dat we in 1900 aanbeland zouden zijn. Hel en verdoemenis zouden ons treffen. In 2000 bleek dat de computerbranche het probleem tijdig op wist te lossen en hoorden we nooit meer iets van de 'millenniumbug.'

Er speelt nu weer zo iets: Krimp. Een aantal wetenschappers heeft voorspeld dat bevolkingsaantallen in bepaalde delen van ons land de komende jaren zullen

gaan krimpen. Waar ze de wijsheid vandaan halen is mij een raadsel. Zijn ze de deuren langs gegaan? Wil iedereen naar de stad? Gaan de grenzen dicht? Komen ouderen eerder te overlijden? Gaan we met zijn allen emigreren? Feit is dat politici langzamerhand in die verhalen gaan geloven, met alle gevolgen van dien. Zo zijn er al een aantal van overtuigd dat je woningbouw in de kerkdorpen niet meer zou moeten willen. "Want de bevolking krimpt, je moet niet bouwen voor leegstand!" Nee, maar zo wordt het een 'self fulfilling prophecy'. "Geen nieuwe woningen betekent geen jongeren betekent geen aanwas betekent minder voorzieningen betekent leegloop oftewel krimp. En staan er zoveel woningen leeg dan?"

De meeste te koop staande woningen in Zieuwent zijn gewoon bewoond, hoor. Iedereen wacht op betere tijden op de huizenmarkt, maar zodra die komen, zal iedereen een adresje opschuiven. Gelukkig laten nog niet alle politici zich door deze voorspellingen leiden en wordt er flink gelobbyd om toch woningen in de kerkdorpen te kunnen bouwen. Hulde! Al eerder werd krimp voorspeld, waardoor onze basisschool 4 lokalen verloor die er een aantal jaren later weer aangebouwd moesten worden. Laten we die fout niet opnieuw maken. Voorspellingen zijn er om gelogenstraf te worden. Daar zijn we met name in Zieuwent goed in!

Johnny Cuppers.

KLEINTJE KOEPEL 2013

De vernieuwde kern en het ontmoetingsplein van Zieuwent worden officieel geopend op 14 september. Tijdens de kermis hebben we al kunnen ervaren hoe mooi dit plein zich laat gebruiken voor Zieuwentse feestjes. Kleintje Koepel kan dan natuurlijk niet achter blijven.

De laatste zondag van augustus zal het dus plaats vinden op ons nieuwe plein. Traditie getrouw heffen we ook dit jaar geen entree en zorgen we dat er toffe regionale bandjes op ons podium staan. Al deze bands steunen ons gigantisch. Ze besteigen het podium namelijk zonder hiervoor betaald te krijgen, zodat wij geen entree hoeven te heffen.

Binnenkort beplakken we Zieuwent en omstreken met onze poster, waarop we de bands bekend maken. Verder is er natuurlijk genoeg te drinken en te eten te verkrijgen en zorgen we voor vermaak van jong tot oud.

Mis het niet: Kleintje Koepel, Zondagmiddag 25 augustus op het nieuwe dorpsplein van Zieuwent. GRATIS

Het emailadres piot@hetnet.nl voor het aanleveren van kopie is vervalten. U dient uw bijdragen in te sturen naar het volgende emailadres: h.wopereis@chello.nl

De redactie

Het is niet wat je leest, maar wat je tussen de regels door “voelt.”

Interview met Jos Heutinck.

Op een avond waarop we voor het eerst weer eens behaaglijk buiten kunnen zitten, schuiven we, in een ongedwongen sfeer aan bij Jos Heutinck. Waarschijnlijk geheel overbodig om uit te leggen in Zieuwent wie hij is, maar voor de volledigheid dan toch.

Jos Heutinck, oudste zoon van Harry “van de bond”. Getrouwd met Hedwig en vader van Bas, Ties en Pleun. Een sportief gezin, dat een gezicht heeft binnen de voetbal, volleybal en tennisvereniging in Zieuwent. Jos werkt als planningscoördinator bij Rouwmaat in Groenlo. En hij is trainer/leider van het succesvolle eerste herenteam van v.v. Grol, dat afgelopen jaar promoveerde naar de eerste klasse.

De mens.

We hebben ervoor gekozen om vooral de mens Jos als trainer te belichten en niet zozeer om met technische en tactische verhalen te komen. Tuurlijk zal voetbal een leidraad zijn, maar binnen vijf minuten aan tafel is het meteen duidelijk en ervaar je de uitstraling en het gemak van een mensenmens.

“Fijn dat ik neergezet wordt als meer dan iemand die alleen maar leeft voor voetbal”.

“Want voetbal is zeker wel een heel grote invulling in mijn leven, maar dit is niet het enige dat telt. Ik had voorheen een andere baan in Winterswijk en daar stak ik enorm veel tijd in. Was er veel mee bezig en dan het voetbal er nog bij. Inmiddels ben ik gewisseld van baan en dat is een goede zet geweest.

HET IS NIET WAT JE LEEST...

Ik kreeg hierdoor meer kwaliteit van leven terug en daar gaat het om.

Inmiddels is het alweer een hele tijd geleden dat ik ben begonnen als trainer. Ik speelde bij RKZVC in het eerste en door privéomstandigheden van trainer Chris ter Baak zat men ineens verlegen om een trainer/coach. Na een gesprek met de voorzitter (destijds André van de Wetering), heb ik dat toen opgepakt. Ik kende de jongens erg goed, want ik was al jaren jeugdtrainer en had veel jongens al eerder gehad in de B en A-jeugd.

Het kost wel veel tijd om alles tot in de puntjes goed te doen, het is zeker niet zo dat je alleen de dinsdag, donderdag en zondag druk bent met voetbal. Je analyseert en bereidt veel voor thuis. Ik heb daarom destijds wel meteen het besluit genomen om met mijn eigen voetbalcarrière te stoppen, ik was toen 34 jaar. Toch heb ik af en toe nog wel eens het gevoel dat ik daardoor niet het maximale uit mijn eigen voetbalcarrière heb kunnen halen. Dat is helaas niet meer in te halen. Ik heb geen spijt van de keuze die ik toen gemaakt heb,

want de energie die je erin steekt met de jongens, het overbrengen op een ander en het samen aan het werk zijn, daar krijg ik enorm veel energie voor terug. Mijn ziel en zaligheid leg ik erin. Het kost me ook weinig energie om een goed contact met mensen te hebben, dat doe ik binnen de voetbal en eigenlijk ook op mijn werk.”

Motivator.

Na RKZVC kwamen: Gendringen, Pax en Silvolde nog voorbij. Bij elke club was Jos 4 jaar trainer. Dit is overigens toeval. Bij elke vereniging liepen gesprekken altijd prettig en in een goed gezamenlijk overleg werd een contract beëindigd. “Ik ben close met de mensen en zonder het uit te spreken, weet je dat het tijd is om te gaan”.

Kenmerkend is echter de manier waarop Jos over elke club nog steeds met liefde en waardering spreekt. Hij heeft ook altijd nog een club kunnen kiezen die bij hem past. Wat meer “dorpsteams”, waarbij potentie en ambities een belangrijke rol spelen in zijn keuze. Maar ook moet tijdens een gesprek het gevoel aanwezig zijn.

“Het samen naar een doel werken. Hoge verwachtingen stellen en jongens beter willen maken.“

Maar Jos doet meer dan dat. Hij analyseert hoe een groep is en hoe de vereniging in elkaar steekt. Jos ziet alle individuen en communiceert met iedereen. Hij steekt tijd en energie in elke persoon, of dat nu een speler is, zijn assistent, de terreinknecht of supporter. Elk mens wordt gewaardeerd en belangrijk gevonden door hem. Even een keertje terugkomen op een andere dag, even een kopje koffie met de vrijwilligers, het kost hem geen moeite en energie, dit geeft hem energie. Het is blij van waardering over en weer.

De kracht van samen dingen doen en elk radertje in een groter geheel zien, dat is wat een machine goed laat draaien en een team goed doet voetballen. Jos is een verbindende factor tussen al die radertjes lijkt het een goede smeerolie. Hij is gedreven en fanatiek en houdt van discipline. Toch wil hij zelf niet zeggen dat hij succesvol is. "Ik doe het samen, ik ben een motivator".

"Een band opbouwen met mensen is het mooiste wat er is, daar heb je wel even tijd voor nodig, maar geeft zoveel meer terug." Het zit in Jos om op die manier met mensen om te gaan, het is een karaktertrek die hij al van jongs af aan ontdekt heeft en dit ten volle benut.

"Belangrijk is bijvoorbeeld dat donderdagavond de jongens met een goed gevoel van het trainingsveld afgaan. Dat ze niet met een moeilijk technische oefening, die niet lekker gaat, stoppen. Plezier is een belangrijke voedingsbodem. Er zijn als het nodig is.

Jos verwacht ook een stuk zelfverantwoordelijkheid. "Ik hang een analyse van de tegenstander in de kleedkamer op en verwacht dat ze de informatie er vanaf halen die voor hen van belang is, zonder dat ik daar een mondelinge toelichting op geef."

Waarom Grol?

"Het is een mooie grote club, de accommodatie is goed (voor een trainer altijd prettig) en er was winst te halen. Ik heb eerst een gesprek gevoerd om te kijken of we dezelfde gedachtegang hadden. Of ik kan doen wat ik wil en dat is spelers beter maken, ik wil motiveren. Je gaat hierin mee met me of je haakt af. Prestatie is belangrijk, maar ik doe altijd meer binnen een club. Ik heb aandacht voor de jeugd en het beleid. Ik heb een onderdeel van de club zijn, ik verdiep me in een club. Is toch mooi dat je op het veld bij Grol een oud-jeugdspeler van Gendringen tegenkomt die je nog bij naam kent!

HET IS NIET WAT JE LEEST...

De kunst is om tussen de spelers te staan en op de juiste momenten erboven. Dat is denk ik wel mijn kwaliteit. Zo ben ik bijvoorbeeld nooit met de groep van Silvolde naar de kermis geweest, alleen pas het laatste jaar.”

Ga je om met supporters?

“Dat doe ik zeker”. Jos geeft aan dat het een belangrijk iets is. Hij verwacht het ook van zijn aanvoerder. “Het is zelfs medebepalend voor de keuze van de aanvoerder binnen een team. Vooral wanneer je met verlies te maken hebt. Supporters hebben hun hele hart bij de club liggen, daar moet je begrip voor tonen en er voor ze zijn. Je doet ook dit weer samen. Voetbal zonder supporters is niks. Dit jaar heb ik bijvoorbeeld in de functie van teammanager ook veel aan Michel Hoffman, binnen v.v. Grol. Hij kent de club door en door. Je moet altijd de cultuur binnen een club waarderen en niet dingen die er al jaren zijn ineens willen veranderen. Ook omgaan met de pers is een klein aspectje van je werk, maar het kan groot worden als je het niet goed doet. Je bent een uithangbord van een club.” Daar is

Jos zich altijd van bewust. Hij zal nooit via de pers over spelers spreken, dat doe je binnen de groep.

Teleurstellingen?

Gaat steeds beter! Jos: “Laatste jaren niet meegemaakt..... haha.”

Wanneer er na een wedstrijd verloren is, dan reageert hij eerder ingetogen. Even tot zichzelf komen en juist tussen de jongens in de kleedkamer aanwezig zijn. “Dan hebben ze me nodig. Wij hebben verloren en niet zij alleen.” Jos is ook altijd als laatste uit de kleedkamer, even een moment om terug te blikken. En wanneer na een verloren wedstrijd het tijd is om naar huis te gaan, dan doe ik in de auto mijn stinkende best om mijn humeur zo bij te draaien dat ze er thuis geen last van hebben.

Wanneer zij echter gewonnen hebben, dan zul je Jos ook ingetogen zien. Hij geniet intens van het succes en is trots dat ze het samen gemanaged hebben. Wanneer het nodig is bij een bespreking kan hij zich kwetsbaar opstellen. Soms brengt dat de jongens een stap verder, dat ze zien en ervaren dat iedereen een mens is met gevoel.

Een teleurstelling die Jos altijd bij is gebleven, toen een speler de een na laatste wedstrijd van het veld werd gestuurd met een rode kaart. De laatste wedstrijd zou hij dus niet mogen spelen en terwijl dat juist de match was waar het om ging. De scheidsrechter had het niet zelf gezien en eigenlijk gebeurde er echt niets. Toch wordt zo'n jongen dan de volgende wedstrijd ontnomen.

Dat voetbal een grote tijdverslinder is moge duidelijk zijn. Toch zegt hij dat het niet ten koste van zijn gezin gaat. Vrouw en kinderen staan goed in het leven. Allemaal hebben ze een druk sociaal leven opgebouwd en dan moet je soms wat laten gaan in je gezin. Voetbal geeft wel beperkingen voor andere hobby's. Die heeft hij dan ook eigenlijk niet. (1x hardlopen in de week en de marathon wandelen in Lichtenvoorde). Ook werkzaamheden in huis lijden eronder. "Ik doe thuis geen flikker".

Dieptepunt/hoogtepunt:

Het blijft een poosje stil voordat Jos antwoordt.....

Een dieptepunt binnen voetbal kan ik eigenlijk zo niet zeggen. We hebben een

keer een sterfgeval meegemaakt van een vader van een speler en dat raakte iedereen heel diep. Het geeft enorm veel verdriet, waar je samen doorheen gaat, maar dat kan ik geen dieptepunt noemen, want daarna heeft het ons ook juist veel gegeven. Je bent samen, praat samen en bent er voor elkaar. Dat heeft ook heel veel gedaan.

Een dieptepunt als je praat over degradaties.... eh dat ken ik niet.

Hoogtepunt voor mij was toen RKZVC de laatste competitiewedstrijd, op miraculeuze wijze wist te winnen van Witkampers en alle concurrenten verloren en zo niet degradeerde! En dat met allemaal jonge jongens.

Maar nog belangrijker is dat ik bij alle clubs waar ik ben geweest nog steeds hartelijk word ontvangen en me prettig voel bij de mensen. Dat is wat mij verrijkt en niet zozeer de successen. De omgang met mensen en de waarde die ik daar aan hecht is belangrijker dan een promotie. Gewoon zijn en blijven, interesse breed tonen bij een club, dat geeft credits en mogelijkheden.

4 jaar Grol?

“We gaan nu het tweede jaar in. Het is nooit bewust dat ik ergens 4 jaar ben, maar wanneer ik hier wil blijven, betekent het dat ik een opleiding moet gaan volgen. De papieren voor TC1-trainer heb ik niet en die zijn in deze klasse nodig, daarom nu een jaar dispensatie. Die opleiding is wel de bedoeling. Ik moet even kijken hoe we dit gaan inpassen binnen werk en gezin.”

Een wissel met Laurens? “Ik heb ooit gezegd dat we samen een goed koppel zouden kunnen vormen. Waarop Lau zei dat ik geen persoon was om assistent te zijn. Jos: nee, dat had ik ook niet in gedachten, dat ben jij!”

Gelukkig hebben Jos en Laurens veel respect voor elkaar en kunnen ze hier om lachen.

Grol zal in elk geval niet de laatste club zijn waar Jos trainer is. Hij voelt zich nog te jong en te ambitieus om al gauw te stoppen.

Tot slot: waar zie je jezelf over 5 of 10 jaar? Is RKZVC reëel?

Jos loopt eerst naar binnen om een flesopener te halen, voordat hij antwoord geeft.

“Eigenlijk kom je steeds een stapje dichterbij, je ambities groeien. Zoals een bestuur bestuurt, zo speelt het eerste. En bij Zieuwent zit dat goed. Het is een goede groep. Zo bekijk je alle voorwaarden bij elke club. Vertrouwen is altijd doorslaggevend. Het goede gevoel en daarna accommodatie. Wie weet?”

Wil je zelf nog iets kwijt?

“Nee, ik vond het een prettig gesprek...”
Dat vonden wij ook Jos.

Huub en Tanja

RKZVC : D3G : KAMPIOENEN

De D3G is dit seizoen kampioen geworden. Als verrassing gingen wij naar de twente stadion. De Grolsch Veste. We hadden lootjes getrokken en ik was toevallig de gelukkige die op het veld mocht. Ik mocht samen met Wilbert, een van de leiders, naar de kantine dat was super luxe. Even later kwam een mevrouw binnen ze legde alles uit en dat we over een rode looper mochten lopen.

Toen ik het veld op liep, leek het veld heel groot en er zaten veel mensen. En die juichten naar ons, en ik kon mijn elftal goed zien,

en ik zwaaide terug. Ik kreeg een hand van de voorzitter die gaf me een roos en een ballon. Even later mochten we naar onze groep terug, en begon de wedstrijd. Damens 1 fc Twente tegen Damens 1 Luik België ,ze wonnen met 3-1

Dit was echt hèèèl leuk.

Namens ons team bedankt ik onze leiders en trainers voor een leuke seizoen.

Roel Jansen

In onze column in de vorige uitgave van de PIOT werd gesuggereerd dat een “zatte aap” iets te maken zou hebben met de “illegale piraterij”. Dit wordt door hen ten stelligste ontkend. Blijkbaar zijn er twee waarheden.

“De Boezemvrienden”

RKZVC E2 is jeugdteam van het jaar seizoen 2012-2013 geworden op de verenigingsdag met wisselbeker en medaille. Hierbij de motivatie van trainer Lawrence Mul richting jeugdbestuur om het team te nomineren voor deze eer

Toen wij aan het begin van 't seizoen de selectie van het Zieuwentse E2 elftal eens goed onder de loep namen, viel ons op dat er binnen het team grote culturele voetbal verschillen waren. Zo bestaat een groot deel van 't team uit klassieke Zieuwentse F1 pupillen. Technisch goed onderlegd maar bovenal doorspekt met groot enthousiasme.

Aangevuld met de geharde en beruchte veteranen uit het legendarische E4-team 2011/2012 destijds o.l.v. Guus 'aangeven als je moe bunt' te Molder stonden wij in dit nieuwe seizoen aan de wieg van een meedogenloos cluppie voetballers dat de 3e klasse op z'n grondvesten deed schudden.

Met hen kwam ook nog eens het beste wat Achter-Sowent sinds mensenheugenis op voetbal gebied te bieden heeft: **Sem 'da Vinci' Wopereis**. Onze tweebenige en tactisch uitmuntende aanvoerder was een van de dragers van het team.

Met spectaculair verdedigingswerk en onnavolgbare rushes raasde **Thieme 'de Stormram' Terhaerd** de velden van o.a Longa '30 en AZSV over om de bal vervolgens af te leveren in 't net van de tegenstander.

Maar ook de tomeloze inzet van **Wessel 'Speedy Gonzalez' De Vries** deed de bastions van menig achterhoede speler

ineenstorten. Ánde! Ánde! Arriba! Arriba!

De technisch, snelle en altijd balvaste Tristan 'Higgsboson' Voors besliste de belangrijkste wedstrijd voor de winterstop waardoor de gekoesterde promotie veilig werd gesteld! If football is the answer, what is the question?

De overal inzetbare **Thomas 'Jimi' Hendrix(en)** was van grote waarde. Spits, keeper, linkshalf of verdediger: Hij stond z'n mannetje. Voodoo Child!

Elk rondreizend gezelschap heeft een kunstenaar nodig en wij hebben **Syl 'El Artista' Doppen**. Fluwelen passen, oogstrelende kapbewegingen en een vernietigende uithaal. I rest my case.

Maar de meest vernietigende uithaal was die van **Pim 'mister Rock 'n Roll' Klein Goldewijk**. Geen doelnet was daartegen bestand. FC Trias krijgt nog steeds geld van ons. Boem!

De goal getter van de 3e klasse met de wapperende blonde manen (voor z'n ogen) was de onbetwiste **Jildar 'Simson' Mul**. Gek genoeg scoorde hij na het afknippen van z'n haar (nog) niet. Een verhaal van Bijbelse proporties.

Maar wat is een Dream Team zonder **Koen 'de Filosoof' Hillen**? Helemaal niets! In de derde klasse waren **wij** het team met de minste tegendoelpunten. Dat het 1ste elftal wegens lege boilers niet warm kon douchen?..... 't zij'm bij deze vergeven.

Onvergetelijk waren:

- De winst op Longa (promotiewedstrijd glorieus gewonnen.....na dé frietspeech in de rust)
- Promotie naar 2e klasse.
- De wedstrijd thuis tegen Bredevoort E1 (tikkie, takkie, goal!).
- Winnen van het Norbert Kuiperstoernooi.
- De Ultimate Survivaltocht door het Montferland (in de sneeuw!).

- Feestje bij Coach Tonnie 'de snor' in de Vaalte.
- De training in de sneeuwstorm.

Mannen, het was ons een waar genoegen jullie trainer en coaches te zijn!
Veel succes in het volgende seizoen!

Tonnie, Johan en Lawrence

ACTIVITEITEN-AGENDA

Dag	Datum	Aanvang	Activiteit
Vr.	2 aug	20.00 uur	"Vrouwencafé" : Het Witte Paard.
Vr.	2 aug	19.30 uur	't Hoenderboom : Kaarten voor iedereen : HWP
Ma.	5 aug	20.00 uur	Stg. Paasvuur : Kruisjassen : Het Witte Paard.
Di.	6 aug	19.00 uur	VVZ : 3e Fietsavond : verzamelen bij de Kerk.
Wo.	21 aug	20.00 uur	PIOT : Kopie inleveren.
Zo.	25 aug	's middags	Kleintje Koepel op het nieuwe dorpsplein.
Do.	29 aug	09.30 uur	VVZ : Fietsdag : verzamelen bij de Kerk.
Ma.	2 sep	20.00 uur	Stg. Paasvuur : Kruisjassen : Het Witte Paard.
Zo.	8 sep	14.30 uur	PAX 1 – RKZVC 1 (speelronde 1).
Za.	14 sep	14.00 uur	Officiële opening van het nieuwe dorpsplein.
Zo.	15 sep	09.00 uur	Velocé : Van Wijnen veldtoertocht.
Zo.	15 sep	13.00 uur	Stg. Fratsen : Vertelfestival : Sportveld Waareise
Zo.	15 sep	14.00 uur	RKZVC 1 – VIOD 1 (speelronde 2).
Vr.	20 sep.	19.30 uur	't Hoenderboom + Sprekelderhoek : kruisjassen.
25 en 26 oktober			Stg. Fratsen : Timmerdorp.

Voor gedetailleerde informatie: zie www.zieuwent.info

PROFIELSCHETS

Susan Nijenhuis-Doornink.

Ze komt van geboorte uit Aalten, maar woont al 17 jaar met Patric Nijenhuis (Zwoagas) in Zieuwent aan de Kleuterstraat. Ze is 39 jaar, moeder van drie jongens en werkt op de röntgenafdeling van het SKB. De reden voor deze profielschets is vooral omdat ze de schoolfoto is (samen met Patric die de it-kant regelt) van onze basisschool. Vanuit een hobby ontstond een tweede, zij het een bescheiden baan.

Meest favoriete sport:

Paardrijden. Tot mijn relatie met Patric heb ik zeer actief gereden. Jonge paarden zadelmak maken en uiteindelijk voelen

dat ze zich onder je zit ontwikkelen, is het mooiste wat er op sportief vlak is. Patric is allergisch voor paarden. Daardoor werd het wel moeilijk om verder te gaan. Komt bij dat ik één paard heb ingereden waarbij later alle andere paarden niet meer aan konden tippen. Ook hierdoor werd de animo minder.

Minst favoriete sport:

Vechtsporten, gezonde mensen die elkaar het ziekenhuis in slaan. Professioneel misschien interessant, maar ethisch gezien vind ik het nergens op slaan.

Mooiste sportherinnering:

Met een nieuw paard zo ver komen dat een wedstrijd kan worden gereden. Is altijd weer schitterend gevoel geweest.

Favoriete sportman/vrouw:

Johnnie Hogerland. Wat een incasseringsvermogen heeft die jongen.

Lekkerste eten:

Hutspot met hachee. En dan zo veel dat het net iets te veel was en je met de knoop van de broek los even op de bank moet zitten.

Welk tv-programma moet onmiddellijk van de buis:

Onzinnige paspoppen die meedoen in realityshows.

Beste boek/schrijver:

Boek: 'Koorts' van Saskia Noort.
Schrijver: Kluun.

Mooiste film:

'The Green Mile'. Ik ben gauw geraakt en dat is bij deze film ook gebeurd. Ik heb al eens ontzettend zitten huilen bij een film, waarbij ik de enige was in de hele bioscoop.

Politieke kleur:

Ik was altijd rechts van het midden, maar in de huidige politieke regenboog weet ik het even allemaal niet meer.

Beste Nederlandstalige lied:

‘Beter’ van Bløf.

Meest afschuwelijke cadeau dat je ooit kreeg:

Met Valentijnsdag heb ik al eens een stortbak voor het toilet gekregen van Patric. (Hij vult aan: “maar je hebt hem nog steeds en gebruikt het alle dagen”.)

Grootste miskoop:

Ieder jaar een nieuwe standaard voor de kerstboom en elk jaar weer een scheve boom die zelfs al eens omviel. Nu hebben we een zelfklemmend exemplaar, geweldig succes.

Omscholen tot:

Dierenarts. Heb ik altijd willen worden, maar ik heb me wat bang laten maken voor de studie en het uiteindelijk niet gedaan.

Tent opzetten in:

Liever in een huisje met meer gemak en wifi voor Patric en de jongens.

Ben je wel eens aangehouden door de politie:

Niet noemenswaardig.

Hekel aan mensen die:

zich beter (anders) voor doen dan ze zijn

Uit bed halen voor:

Milkshake aardbei van McDonalds.

Waar droom je over:

Een huis met een lapje grond voor ons en onze schoonouders.

Wanneer was je voor het laatst bang:

16 januari jongstleden kreeg mijn vader een hartinfarct en was op weg naar Enschede. Ik zat maar te wachten op bericht vanuit Enschede en later bleek dat hij al lang en breed aan de rode bieten zat in Winterswijk in het SKB. Hij had honger.

Wat denk je als je in de spiegel kijkt:

Wat op die potjes staat, daar klopt niets van.

Welke zin of welk woord gebruik je te veel:

Volgens Patric zegt ze veel heel veel.

Wie zou je nog willen ontmoeten:

Onze lieve heer. Een klein babbeltje over het hoe en waarom van een aantal zaken.

Wat zou je geen 2e keer doen:

Veel te dure laarzen kopen met veel te hoge hakken, waar ik prompt mijn enkel mee heb verzwikt.

Beschrijf jezelf in 5 woorden:

Dit laat ze aan Patric over: Eerlijk, spontaan, rechtuit, behoedzaam, zorgzaam.

Mark Lankveld

SCHIJNEND BLIJE MENSEN

Tsja het is er weer de tijd voor: blije mensen, zomaar in het wild. Naar buiten gelokt door Italiaanse temperaturen, zoveel mogelijk huid onbedekt. Of binnen: klittend boven de Spar-vriezer op zoek naar barbecue-aanbiedingen, zoveel mogelijk huid onbedekt. Ril en soms bah. Het lijkt altijd zo gemakkelijk bij een ander: een cool jurkje; een smeulende barbecue; Pinot Grigio op de juiste temperatuur; verse bloemen en altijd voldoende toiletpapier. Ik heb veel geleerd afgelopen jaar: mijn jaar van verlof. Misschien wel het belangrijkste is dat er bij niemand ooit iets vanzelf gaat. Ook al lijkt dat zo. Natuurlijk wist ik dat wel, maar als je het overal om je heen ziet slaat het je toch harder om de oren. Ik kon me laten drijven op de golven van de tijd: gaan waar het me bracht. Slowly drifting. In die onbegrensde tijd schreef ik aan een tweede boek. Althans ik hoop dat het ooit een boek wordt, nu is het nog een manuscript: 1 van de honderdduizend. Aan mijn Formido-schrijfblad langs de rafelrand van Zieuwent mocht ik de tijd vergeten. In die vergeten tijd moest ik graven en graven, mijn vingers het werk laten doen wat mijn hoofd had bedacht. Het is het moeilijkste dat ik ooit heb gedaan. Na bevallen van 3 kinderen natuurlijk, want ik ken niemand die daar blij van wordt.

Het was het jaar van de uitgezakte joggingbroek; gebakken ei; lauw bier; verdorde bloemen en vaak, heel vaak, was het toiletpapier op. Kortom: het was fantastisch. Ongeveer 15 keer per dag vroeg ik me af wat ik in hemelsnaam aan het schrijven was: slechter kon niet. Gemiddeld 1 x per

dag dacht ik dat het misschien wel iets kon worden met dit boek. In februari deed ik mee aan de Volkskrant- manuscriptenwedstrijd georganiseerd door de beste literair agent van Nederland: Paul Sebes. Mijn manuscript won uit 700 inzendingen de 5de prijs. Paul nodigde me uit naar Amsterdam te komen voor zijn cursus literair debuteren, de kans dat het manuscript een boek zou worden was inmiddels gestegen van 0,5% naar 30%. Eind juni was het zover: al mijn literaire huiswerkopdrachten waren gemaakt en ingestuurd, de andere cursisten bekend. De moed zonk me in de schoenen, de mede-cursisten bleken allemaal jonge wereldburgers en geen verstokte oude Achterhoeker zoals ik. De enige andere vrouw in het gezelschap was 30 jaar en schreef een boek over haar leven in de onderwereld van Japan waar ze jaren had gedanst in obscure nachtclubs. Dan de vier mannen: een programmamaker van RTL 4; een Belgische schrijver; een Spaanse zakenman en naast mij zat de prachtige 27-jarige bedeesde Jurriaan. Hij beheert porno-websites op Malta, en op Malta –dat weet iedereen– heersen Italiaanse peetooms. En dan dus ik: de juf uit de Achterhoek.

Het was fantastisch. Onder de buitenste laag bleken we allemaal hetzelfde: noeste harde werkers die maar bleven graven naar de instrumenten om goed te schrijven. Het eelt op hun vingertoppen tikkend, bij nacht en ontij. Allemaal smullend van het ambacht dat de een al beter beheerste dan de ander. Ik ben op de goede weg. Een jaar verlof is niet genoeg voor een boek. Ik moet er zeker nóg een jaar aan werken, het

kan goed worden. En als het dat is, dan ontfermt Paul Sebes zich erover. De man die alles al heeft gezien, gelezen, gehoord en gedaan denkt dat mijn manuscript 90% kans heeft om literatuur te worden. Die overige 10% ligt in mijn eigen handen, zit in mijn eigen vingers. Ik graaf schatten op uit modder en zand, en ligt niets glimmend blij te wachten tot ik het opraap. Dat is te makkelijk, en dat is het nooit.

Makkelijk zal het zeker qua tijd niet zijn. Mijn jaar verlof zit erop. Ik verheug me op komend jaar: de glimmende blijheid van de leerlingen in mijn nieuwe groep op school. Iedere dag weer zoeken naar de twinkeling: ik zie jou echt en jij ziet mij. We gaan samen leren lezen of nóg beter leren lezen. Daar word ik klein van, echter kan de wereld niet zijn. Misschien lezen ze later dit boek van mij, dit werk in uitvoering, voor hun lijst omdat het moet. Schatten graven. Schatten die je opgraaft uit modder en zand glimmen harder. Schijnend blij mensen onder een dikke modderlaag, Zwarte Cross ik kan niet wachten.

Maddy Hulshof

Ps 1 De voorlopige titel van mijn manuscript is 'Veertien graden' en ja... er wordt iemand vermoord.

Ps 2 Let op de naam Jurriaan Reinders, hij zou zo maar eens de nieuwe Grunberg kunnen worden.

*“De redactie wenst iedereen
een hele fijne vakantie.”*